

ligt samvittighedsløst Avissskriveri, og de danske Politimyndigheder oplyser ligeledes overensstemmende, at de omtalte, i den tyske Presse fremkomne Paastand ikke kan have noget som helst paa sig.“ Jeg havde ønsket, at det ærede Medlem vilde have hjulpet mig i denne Sag.

Jeg skal nu i Anledning af den citerede Avisudtalelse oplyse — hvad der vistnok ikke kan være det ærede Medlem helt ukendt —, hvordan Forholdet er f. Eks. i Tønder. Det hedder fra Tønder: „Der er siden April d. A. herfra Politikredsen udvist i alt 54 tyske Undersaatter, nemlig efter udstaaet Straf for Tyveri 1, efter at have vedtaget Bøde for ulovlig Omløben med Varer 1, efter Straf for Overtrædelse af Udvisningstilhold 10 og efter almindelige Overtrædelser af Fremmedloven (tilsneget sig Adgang til Landet udenom Kontrollen og udel. at være i Besiddelse af Legitimationspapirer) i alt 42. Det bemærkes, at kun 5 af disse udviste har været i Besiddelse af saadanne Legitimationspapirer, at de har kunnet afleveres til Grænsepolitiet i Sønderløgum. Resten er udsendt over Paddeborg, efter at der fra Konsulatet i Aabenraa, for hvilket de har været fremstillet, er givet dem Bevis for, at de har været tyske Statsborgere. Af øvrige „Flygtninge“ er her kun bekendt en Konditor og en Sygehuskarl, begge af Tønder, som rejste til Tyskland og efterlod en Del Kreditorer, Formanden for Arbejdsmændenes Fagforening Ernst Clausen, Tønder, der rejste til Tyskland efter at have bedraget sin Kasse for 864 Kr., og endelig, efter hvad der fra Valutakommissionen er meddelt, Vagtmester Larsen, her, en Skovfoged fra Draved, som, Dagen efter at have faaet udbetalt noget over 5 000 Kr. i Valutaregulering, forlod Landet“. Jeg vil haabe, at disse Oplysninger er tilstrækkelige for „Flensburger Nachrichten“, og at det ærede Medlem Hr. Schmidt fremtidig vil være mig behjælpelig overfor Pressen.

Foruden „Flensburger Nachrichten“ har ogsaa „Kieler Zeitung“ for 12. Maj været inde paa Spørgsmaalet. Da jeg ved, at det ærede Medlem undertiden har noget med Kiel at gøre, vil jeg ogsaa udbede mig hans Assistance dernede. Man skriver saaledes: „Lederen af det danske Statspoliti er for Tiden Justitsminister Rytter. Han er almægtig i Kongeriget, og han er en udpræget Tyskerfjende. Han er ansvarlig for de Udvisninger, som i den senere Tid har sat Gemytterne i stærk Bevægelse. Herom skal en senere Artikel handle.“ Og senere, den 3. September, skriver „Kieler Neueste Nach-

richten“ efter at have udtalt sig om en Russer, som vi skulde have hjulpet over Grænsen udenom den tyske Kontrol, fordi han var udvist fra Landet: „Man maa være spændt paa, hvorledes Justitsministeren vil stille sig til denne nyeste Bedrift af hans Embedsmænd.“

Jeg vilde have sat Pris paa, om det ærede Medlem Hr. Schmidt vilde have udtalt sig om denne Paastand, at jeg skulde være en udpræget Tyskerfjende. Der er, som det ærede Medlem ved, og som jeg vil bede ham oplyse, to Ting, jeg vil blive ved at hævde. Det ene er, at det kan ikke hjælpe, at man fra indflydelsesrig tysk Side vil søge at opnaa Begunstigelser hos mig, som jeg ikke giver de Danske i Sønderjylland. Man har prøvet paa at opnaa Begunstigelser med Hensyn til Indrejsetilladelse, som Danske ikke vilde have opnaaet; men i den Henseende vil jeg selvfølgelig uvægerligt staa paa det Standpunkt, at Tyskere her i Landet ikke kan opnaa andre Begunstigelser end Danske, saa jeg ikke skal opleve det, at man kan sige, at hos den nuværende Justitsminister kan man opnaa, hvad det skal være, ved blot at sige: Jeg er Tysker. Jeg vil ligeledes sætte Pris paa, om det ærede Medlem vilde oplyse, hvad han kan ud fra sin personlige Erfaring, at det ærede Medlem er blevet stillet akkurat som de Danske; baade Tyskere og Danske er i dette Spørgsmaal blevet stillet ens. Det er undertiden vanskeligt at ordne disse Sager dernede, men der er ikke gjort nogen Forskel mellem de tysksindede og de Danske, og jeg er ogsaa vis paa, at hvis det ærede Medlem Hr. Schmidt vil spørge de øvrige sønderjydske Rigsdagsmænd om, hvorledes de er blevet behandlet af Justitsministeren, vil han faa det Svar: Ja, undertiden har vi faaet Ja, men vi har ogsaa i mange Tilfælde faaet Nej. Det vil de alle kunne bevidne, og det vil ogsaa det ærede Medlem Hr. Schmidt kunne bevidne, og jeg vilde sætte Pris paa, om det ærede Medlem vilde oplyse dette Forhold og sige: Det kan ikke hjælpe, at vi hervedfra raaber op og beskylder for Uretfærdighed; derved opnaar vi intet; vi faar kun den samme Behandling, som bliver de Danske til Del, jeg tør bevidne, at de Begunstigelser, de Danske har, dem har vi ogsaa, derom tør jeg udtale mig af personlig Erfaring. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem vil hjælpe mig med at faa udbredt den Opfattelse dernede.

Jeg kommer saa til Tønder-Affæren. Denne satte jo Sindene lidt i Bevægelse; det ærede Medlem kom ogsaa ind paa det i sin Tale. Det ærede Medlem sagde, at han har spurgt i Justitsministeriet og ikke har